

De Drietand

Gegroet, beste Neptuners! Wanneer u deze, ondertussen reeds 23^e uitgave, in handen krijgt, betekent dit dat het jaareinde alweer in zicht is!

Naar goede gewoonte willen we U en uw familie dan ook het allerbeste wensen voor 2005, veel duikplezier en alle mooie duiken en andere reizen die U zich maar kan wensen!

Vorig jaar kon ik in de Drietand van januari aankondigen dat onze club het financieel erg goed doet en het lidgeld zelfs kon worden verlaagd.

Financieel hebben wij nog steeds geen problemen (en-gelukkig maar-ook geen andere...), maar de verhuis naar het zwembad in Duffel en de daarmee gepaard gaande meerkost voor de huur van het zwembad, heeft ons genoodzaakt het lidgeld aan te passen.

Ook zal er een jaarlijkse bijdrage worden gevraagd voor kinderen die regelmatig gebruik maken van het zwembad als zwemmend lid (€ 15) Alle lidgelden en verdere details vind je in deze Drietand.

Ook het feestbestuur heeft natuurlijk weer hard gewerkt aan de komende activiteiten. Zo is er een clubfeest voorzien in januari (er was er het afgelopen jaar immers nog geen geweest...)

en ook het Ardennenweekend is volledig georganiseerd, deze keer op een volledig nieuwe locatie! Alle details lees je verder in dit blad...

Dat 2005 een bewogen jaar zal worden, dat staat nu al vast.

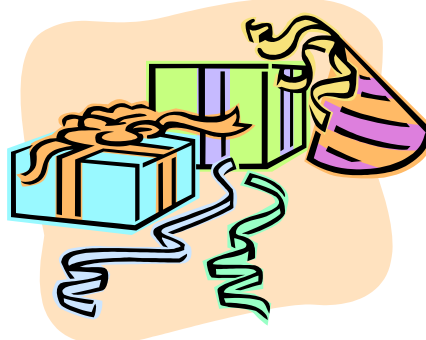
Dan Bestaat MDC Neptune immers 45 jaar! Deze viering is voorzien in het najaar en je zal er zeker tijdig van op de hoogte gebracht worden!

Verder in deze Drietand vind je een verslag van de clubreis naar het Turkse "Kas". Een duikreis die we een groot succes mogen noemen.

Vergeet ook niet dat het verplicht medisch onderzoek ten laatste half januari moet zijn uitgevoerd! Je kan hiervoor zoals steeds beroep doen op onze clubdokter, Walter Lauwers. Ook deze info zal je vinden, inclusief een wegbeschrijving.

Zoals steeds, is er een aflevering "mariene biologie" voorzien. Deze keer behandelen we de "slibanemoontjes". Door de meeste duikers al wel gezien, maar daar stopt het dan meestal ook bij...

Zo, ik ga jullie geduld niet langer op de proef stellen. Veel leesplezier gewenst, en zoals steeds...doe het veilig!

Prettige kerst, en voorspoedig 2005!

Sagartia troglodytes (Slibanemoon)

Wie zijn eerste duiken in de Oosterschelde maakt zal heel waarschijnlijk slibanemoontjes als het “eerste onderwaterleven” ontmoeten...

Ze zitten meestal ingebed in het zand, en bij verstoring trekken ze zich terug in het slib.

Je kan dat bij een volgende duik eens uitproberen. Raak ze even aan met je vinger en ze zullen in een wip onder het zand zijn verdwenen...

Ze bestaan in alle mogelijke kleurschakeringen, gaande van wit over grijs, zandkleurige, tot helemaal zwart. Ze komen vooral voor net onder de laagwaterlijn, op de open zandbodem, en worden maximum enkele cm groot.

Het zijn kleine zeeanemonen die in hun tentakels beschikken over netelcellen en die zich voeden met het gevangen plankton.

Wanneer de mondopening geprikkeld wordt door voorbijstromend plankton,

zullen zij deze neteldraden uitstoten om zo het voorbijrijvende plankton te vangen. Ze beschikken verder ook over een aantal “vechtentakels, welke vooral tot doel hebben soortgenoten op afstand te houden.

Op de bijgevoegde foto is overigens de mondopening in het midden van de tentakelkroon, duidelijk te zien.

De voortplanting gebeurt vooral ovipaar, dwz... dat eieren worden uitgestoten, welke in het water door mannelijke exemplaren worden bevrucht.

Maar ook door insnoering kan de vermeerdering worden verzekerd. Dit laatste betekent dat kleine stukjes van de voet worden “ingesnoerd” en nog later afgestoten zodat hieruit identieke nakomelingen kunnen groeien...

Slibanemonen komen voor van in de Noordzee tot de Middellandse Zee.

Betaling lidgeld.

WANNEER dient het LIDGELD betaald?

Het duikjaar loopt van 1 september tot 31 augustus. Het lidgeld wordt eind september of ten laatste in de loop van de maand oktober door de algemene vergadering bepaald en dient dus na bekendmaking te worden voldaan.

HOE BETALEN?

Door overschrijving van € 90 voor duikende leden, € 70 voor studenten, en € 60 voor volwassen zwemmende leden, € 15 voor kinderen. Te storten op 402-9137089-74

NOG VRAGEN?

Richt je tot onze penningmeester J. Van Riel 03/230.86.83

Kas, waar Poseidon/Neptune thuis is!

Op reis vertrekken in het holst van de nacht is nu niet meteen aan uw verslaggever besteed, maar het heeft wel het voordeel dat het op de luchthaven zalig rustig is. In Antalya echter was het meteen aanschuiven geblazen bij de immigratiedienst. Oktober (1 t/m 11 okt.) is in Turkijë blijkbaar nog lang niet het stille seizoen. Nooit zulke files gezien! Alsof er wel 10 vliegtuigen tezamen waren toegekomen!

Vervolgens wachtte ons een tocht per bus langsheen de kust. Mooi! Eigenlijk was het een uitstap op zich. Het landschap is bergachtig en nauwelijks bewoond, maar doordat ik voortdurend indommelde heb ik er ongewild heel wat van gemist. Na een 5 uur durende rit, slechts onderbroken door een sanitaire stop, waren we echt wel blij toen we Kas bereikten. Zoals het daar onder ons lag, badend in de late namiddagzon, ziet het er met zijn minaretten sprookjesachtig uit. Stad(je) en haventje liggen als genesteld in Poseidons holle hand, gevormd door beboste bergwanden en een grillig uitgesneden baai, gelardeerd met eilanden en eilandjes. Waarlijk geschapen als duikersparadijs! Het haventje lag dan ook half vol met boten van duikcentra.

De groep Neptuners die er al een week eerder was neergestreken troonde ons 's anderendaags meteen mee naar het stadje om ons hun ontdekkingen te tonen. Vanuit ons hotel, aan de bovenrand van de stad gelegen, daalden we de oude hoofdstraat af, langsheen een uit de oudheid stammende monumentale sarcofaag, waarover een oeroude plataan respectvol zijn schaduw biedende takken had gespreid. Onvermijdelijk gaan je ogen hier naar de talrijke typisch Turkse houten balkonnetjes die boven de straat hangen, ooit bedoeld om de vrouwen, ongezien

ontelbare voeten gepolijste natuurstenen plaveisel noopte mij er echter toe meer te letten op de lagere regionen. Ook Maria had al meteen door dat haar meegebracht schoeisel, wegens te glad, hier niet deugde en dus kocht ze maar meteen een paar niet slippende sandalen, want aan winkeltjes is er in Kas geen gebrek. En ze zijn nog goedkoop ook! De Neptune-dames waren er wég van! Bijna dagelijks hebben ze hun hartje opgehaald aan het uitpluizen ervan. Vooral een bepaalde sacochenwinkel hebben ze waarlijk geterroriseerd! De arme uitbater moest zelfs sacochen uit een filiaal laten aanrukken om aan de dramatisch gestegen vraag naar bepaalde modellen te kunnen voldoen. Aangenaam voor ons, westerlingen, is bovendien dat de verkopers over het algemeen niet opdringerig zijn, zodat je overal rustig kunt rondkijken zonder meteen verbaal gebrainwasht te worden terwijl je dat tracht te doen

Ronduit zálíg zijn de terrasjes die je rondom het haventje aantreft! Er ging dan ook geen dag voorbij of we waren er wel op één of ander uur terug te vinden, vaak zelfs met de hele 21-koppige bende. In de lommer van bomen – véél beter dan parasols, iets wat iedere terrasjesdeskundige zal beamen! – genoten we er van een lekker Effes-biertje (blond of bruin). Het komt meestal op tafel in royale flesjes, goed voor wel 2 pinten en daar zeg je ginds nooit nee tegen!

Voor 's avonds hadden we trouwens ook een tweetal naast elkaar gelegen gezellige nachtclubjes ontdekt : de “Reggaebar” en de “Déjà-vu”. Als we er zo met zeventienen binnenvielen zat het er nog nipt niet vol. Beide hebben een hoog gelegen terras, annex dansvloertje, van waar je onder het genot van b.v. een cocktail, raki of biertje kan luisteren naar

muziek. De lichtjes van het haven- en stadspanorama zorgen er voor een feeëriek achtergronddecor. Vooral de reggaemuziek in de eerstgenoemde, met kaarsjes verlichte bar maakte de romantische vakantiesfeer totaal.

De dag na onze toch vermoeiende reis hebben we, volgens de veiligheidsregels, nog niet gedoken en dus hebben we na de ochtendlijke verkenning van de stad 's namiddags al wandelend enkele bezienswaardigheden uit de oudheid bezocht, die onmiddellijk rondom de stad gesitueerd zijn : een Grieks amfitheater en een aantal rotsgraven. Halverwege onze vakantie week was er een boottrip gepland, welke echter omwille van een nachtelijke storm, gevolgd door een wat bewolkte dag door de inrichters werd uitgesteld, terwijl de afdaling van een canyon wegens een te hoge waterstand totaal afgeblazen werd. Enkele hardnekkigen zijn die dag toch nog gaan duiken, maar een grote groep, waaronder uw reporter ondernam een mooie wandeling langsheen de kust naar een afgelegen door rotsen ingesloten strandje en een nog verderop gelegen dorpje. Eén enkel miezerig regenbuitje kon echt niet beletten dat we genoten van het formidabele landschap.

En het duiken ???

Nooit voorheen zó comfortabel gedoken! Onze boot had werkelijk alles wat een duiker zich maar wensen kan. Onder de zitbanken, aan weerszijden van de boot, had elk een plastic bak voor het kleine gerief; de fles was achter de rug tegen de reling bevestigd, terwijl de trimvest erboven te drogen hing onder een rekje. Het geheel was overdekt en in het midden kon men zijn pak laten drogen, want alles bleef op de boot achter. Aan de achterzijde had je drie spoelvat en een waterslang met douchekop om jezelf te ontzouten na de duik. Daar was ook een duikplatform, zo 'n 10 cm boven het water met een diep in het water hangend laddertje, wat het uit het water klauteren heel geriefelijk maakte. Na de duik werd telkens gratis

thee geserveerd, zoveel als je zin had, om de zoutsmaak te bestrijden.

Leuk was ook dat de dames gratis mee mochten. Op het dak boven de duikspullen konden ze op een matrasje zonnen of als ze de schaduw verkozen, dan was er nog een wat lager dek onder een zeil.

Verder was er een (steeds proper!) WC aan boord en een kajuit waar je beschutting kon vinden tegen het weer mocht dat nodig zijn geweest.

Gewoonlijk voeren we zo 'n 15 à 30 minuten tot de duikplaats en we doken er van 43 tot 24 meter diep, maar meestal tussen 30 en 40 meter. Zelf deed ik er 10 , gespreid over 5 dagen (kostprijs €170, met gebruik van eigen duikmateriaal).

Op basis van drie, ooit te Kushadasi gemaakte duiken, had ik me van wat er onder water te zien zou zijn niet al te veel voorgesteld. Aan Estartit zou dit absoluut niet kunnen tippen! En mijn verwachting werd bewaarheid : een beperkte visstand en de rotsen slechts weinig begroeid. Wel vond je op elke duik amfora's of brokstukken ervan, getuigend van een druk scheepsverkeer in de klassieke oudheid. Waarschijnlijk liggen er ook nog complete antieke wrakken in overvloed, zoals trouwens geheel Turkijë een archeologische schatkamer is, waarvan misschien nog geen 5 % al werd opgegraven. Uiteraard voeren ze dáár met ons niet heen! Ik zag nu al tijdens een duik een Neptunusser met een amfora in de armen tot bij Freddy zeulen om zijn foto te laten maken!

Mooi was wel een tunnel op een diepte van 37 m en een grot, vlak onder de oeverrotsen, waarin je boven water kon komen, na door een koude wazige zoetwaterlaag te zijn gestegen. De grot was dus het werk van een ondergronds waterloopje.

Als ik mijn onderwaterfoto's overloop dan zijn mijn mooiste foto's die van een grote zeeschildpad, een dito merou en een "vliegende poot" (Dactylopterus volitans, mocht je over naslagwerken beschikken en je zou eens willen kijken). Deze laatste vis

heeft spectaculair grote borstvinnen, die hij bij verstoring plots openspert.

De vis wordt onder de ogen van de verstoorder dan plots een grote cirkel, vol iriserende blauwe vlekken. De hele act is bedoeld om hem aan het schrikken te brengen en te doen afdruipen.

De uitgestelde uitstap naar de “verzonken stad van Kekova” werd ervaren als een aanrader voor al wie van zon, zee en varen houdt. Luilekker in de zon, over een kalme zee kruisend, zonder meer inspanning te doen dan het af en toe nippen aan een koele raki en het zien voorbij glijden van de grillig uitgevreten wilde mediterrane kust, het is in staat om zelfs de meest gestresseerde nagelbijter tot rust te brengen! Neptune, in deze contreien vroeger bekend onder de naam Poseidon, stuurde ons overigens even zijn boodschappers, de dolfijnen, om zijn appreciatie over ons bezoek te laten blijken.

Om te snorkelen ankerden we in een schilderachtig baaitje. Zo ontdekte ik in de schaduw onder onze boot een minstens honderdkoppige school haringgrote jonge baracuda's. Dat ik toen mijn camera niet mee had deed me fameus hartzeer! Op een volgende, zo mogelijk nog mooiere ankerplaats, werd na het snorkelen en het aperitief voor ieder een lekkere zeebrasem, gebraden “à la meunière”, geserveerd met een garnituur van sla en tomaten en brood. De “verzonken stad” bleek, zoals geredelijk mocht worden verwacht, onder water te zitten, maar vermits er niet mocht geankerd of gesnorkeld worden zagen we er niet zo veel van, buiten wat povere restanten van gebouwen die zich nog boven of half onder water bevonden. Behalve de veel afgebeelde Lycische sarcofaag die al ettelijk eeuwen boven water uitsteekt bezijden het haventje van het huidige Kekova was daar dus niet zoveel spectaculairs aan. Een wandelingetje door het dorpje, tot aan de burcht die er boven troont, maakte ons duidelijk dat buiten de steden de woningen van Turken niet overal zo riant zijn, al kan

dat wel gezegd worden van het landschap. Maar ook hier had het toerisme toch al een nog bescheiden vinger in de pap gekregen, onder de vorm van enkele terrasjes en winkeltjes.

Op de terugweg werd er nogmaals geankerd om even in zee te duiken en vervolgens thee met koekjes te genieten. Mijn Maria geraakte er, aangevuurd door Turkse muziek, warempel wat van boven haar theewater, want ze voerde een authentieke Turkse buikdans uit, daarbij onmiddellijk bijgestaan door Jef (V.V.), maar die had het meer van de raki denk ik. Op de terugvaart kregen we het wat frisser, dit door de schuld van de god Aeolus die óók per sé zijn zegje wou hebben, door een stevige bries te laten opsteken. Kwestie van Neptune te laten voelen dat niet alleen hij het hier voor het zeggen heeft, maar het kon ons nog weinig deren na al dat moois. Onder een prachtige zonsondergang voeren we voldaan de haven binnen.

En het hotel ???

Je merkt het, dit komt voor mij eigenlijk op de laatste plaats. Ik ben in de eerste plaats geïnteresseerd in het land en de zee ter plaatse. Als mijn uitvalsbasis goed eten en slapen biedt ben ik best tevreden. Hoe minder tijd ik in een hotel hoef door te brengen hoe beter, want het betekent dat er in het uitgekozen vakantieland veel te beleven valt. Hotel Phellos voldeed aan al mijn vereisten, het ging er zelfs zeer ver boven. Mooie kamer, voorzien van TV en een stille airco! Goed bed, prima badkamer! Groot zwembad, omringd door ligstoelen met matrasjes en handdoeken, alles gratis! Waterglijbaan naar een lager gelegen bad voor de kinderen, al vonden ook de Neptuners dit best leuk. Mooi uitzicht over de baai en de bergen, te zien van aan het zwembad en van uit het merendeel der kamers! 's Middags kan je aan het zwembad, in de bar, een sandwich, hamburger, spaghetti of slaatje (eigenlijk is “sla” een juistere definitie) en zo meer nuttigen maar je kan ook van je half pension gebruik maken om in de gezellige restaurantjes rond de haven te gaan eten. 's

Avonds is er steeds een enorme tafel vol koude schotels, een lekkere soep, en een dito warm vlees- of visgerecht. Niemand heb ik hierover horen klagen, er werd meestal zelfs meerdere keren teruggedaan voor een tweede schotel. Duikers zijn goede eters! Nadien was er nog een dessertbuffet met fruit en zoetigheden plus koffie. Wijn, bier en andere dranken waren niet inbegrepen in het half pension en dus bij vertrek te betalen (of meteen!). 's Morgens was de keuze wat eentoniger, maar beslist goed. Mijn ochtendlijk stukje spek was er niet bij, maar in een moslimland was zoiets wel te voorzien. De terugrit en de terugvlucht verliepen probleemloos, behalve dat het er in de luchthaven van Antalya bijzonder hectisch aan toe ging wegens het enorme aantal vertrekkers. Het gebouw barstte bijna uit zijn voegen!

Samengevat :

Zeer aangenaam, mooi stadje en dito hotel. Uiterst geschikt om in een Mediterrane sfeer op adem te komen. Nog (!) goedkoop winkelen en eten. De hele reis was ook niet duur.

Beperkte excursiemogelijkheden en dan vooral per boot. Een 10 op 10 voor duikaccommodatie, maar voor reeds wat verweende duikers is het onder water niet zo denderend. Puik Neptune-sfeer in verbouwing met 3 Neptunus-duikers (plus hun echtgenote), vrienden van Jef (Van Vaerenberg) en nu ook van ons.

!! Medisch duikonderzoek !!

Hoe afspreken voor medisch onderzoek?

-woensdagavond in het zwembad
telefonisch op 015/61.36.86, is altijd te proberen, maar meest bereikbaar rond 8 uur 's morgens of 's avonds.
-boodschap langs fax 015/61.71.11 of E-post (walterlauwers@pi.be)
en Walter Lauwers neemt dan zelf contact met je op.

Hoe Dr Lauwers vinden in de Bosstraat 10 te Zemst?

Vanuit Mechelen (of afrit Mechelen zuid), de baan naar Vilvoorde-Brussel. Over de autostrade zie je links van U de kerk van Zemst en let dan op : rechts, een 300 meter verder, eerste straat rechts met hoekcafe "Den Arm" en met wegwijzer "Zemst-Laar" sla je in.

Je rijdt één straatje voorbij, tot de tweede straat, terug met plaat "Zemst-Laar" en je slaat daar links in. (Linterpoortenlaan)

Je volgt deze gedurende +/- 2 km, tot je voor een bocht rechts een reflecterende rode pijl ziet.

Net daarvoor, is er rechts een klein straatje, de Bosstraat (naambordje staat rechts op elektriciteitspaal...) en 200 meter verder is nr 10...(als je aan de driesprong uitkomt ben je 100m te ver...)

**CLUBFEEST M.D.C. NEPTUNE
OP ZATERDAG 29 JANUARI 2005 OM 20H**

**Restaurant “DE BARCAROLLE”
Tervurenseseesteeweg 620 Elewijt**

Menu

*

Mondstreling

*

Spiesje met dim sum van zwarte tijgergarnalen en kwartelsuprème in een heldere krachtbouillon van fazant en seizoensmozaïek

Pinot Blanc “Rudisbourg”, Alsace, 2002

*

Roulade van witloof en Gandaham met zachtgekookte ganzenlever, coulis van veenbessen en lavendelhoning

Monbazillac, Dordogne, 2003

*

Hertenfilet met een bundeltje van herfstgroentjes en spek in een filofantasie, poivradesaus geparfumeerd met gevanilleerde kastanjes

Crozes Hermitage “Le Sommelier du Pape”, Côtes du Rhone, 2002

*

**Ouverture van “tarte tatin”, “poire belle Hélène”
Sorbet van “Granny Smith” en bavarois van “Conference”**

Prijs voor bovenstaande menu € 50

**Inschrijven tot woensdag 12 januari bij :
Maria, Sonja of Brigitte
(Opgelet op woensdag 12 januari is het zwembad gesloten en is er dus geen training !!!)**

**M.D.C. NEPTUNE
ARDENNENWEEK END
OP 16 EN 17 APRIL 2005**

Hostellerie Le Charme de la Semois
Rue de Liboichant 12
5550 Alle sur Semois
TEL : 061/50.80.70

Samenkomst op **zaterdag 16 april** om 11h

*

Toewijzing van de kamers

*

Afdaling van de Semois

*

Gastronomisch avondeten

*

Zondag 17 april

*

Ontbijt

*

Wandeling (zorg voor stevig schoeisel of laarzen...)

*

Warm middagmaal

Prijs voor dit alles : € 205 per koppel – een persoon alleen betaalt € 130

Er zijn iets minder kamers beschikbaar dan op onze vorige locatie, tijdig inschrijven bij Maria, Sonja of Brigitte is dus de boodschap,!!!

De inschrijvingen worden hoe dan ook definitief afgesloten op woensdag 16 februari 2005 !!!

De deelnemers zullen tijdig een wegwijzer krijgen zodat deze locatie probleemloos te vinden zal zijn...